

Kasıma Karşı

– Kazım Gök · 26 Ekim 2025

rüzgara tutunarak yanıma yaklaştı
burnumda pis bir ayak kokusu

nisanı beklerken
postallarını çıkarmış, vagonla geliyor kasım

bir avucunda hüznün, bir avucunda keskinlik
arkasında sıra sıra karlı dağlar
çiçekleri sulamayı da unutmadık
niye geliyor

anladım niyetini
kasaturasını tuttum "dur" der gibi
ellerim kanadı tren garında

vermem mavi gözlü adamı
vermem onu sana

demiryolu eskidi, kan kurumadı
gelip gitmekten kasım yorulmadı

o mavi gözlü adam hala ülkemde.